

РЕШЕНИЕ

№ 8261

гр. София, 19.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 120 СЪСТАВ, в публично заседание на десети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА

при участието на секретаря КАМЕЛИЯ АНЧ. КОСТАДИНОВА
като разгледа докладваното от ВЕНЕТА СТ. ГЕОРГИЕВА Гражданско дело
№ 20211110128799 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 422 вр. чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по предявен от „ЕООД, ЕИК ., представлявано от ., със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Панайот Волов“ № 29, ет. 3 срещу Д. Р. Д., ЕГН *****“, гр. София, ж.к.Младост 4, № 427, вх. 1, ет. 6, ап. 23, чрез адвокат С.Ф., със съдебен адрес: гр. София, ул. „Ангелов Връх“ № 28, ап. 3, положителен установителен иск по чл. 422 ГПК вр. с чл. 415, ал.1, връзка с чл. 240 и чл. 79 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, във връзка с чл. 99 и чл. 92 от ЗЗД за установяване дъжимостта на сумата от 846,09 лв., представляваща главница по договор за паричен заем № 3434257 от 25.01.2019 г., ведно със законна лихва от 04.9.2020 г. до изплащане на вземането, договорна лихва в размер на 38,60 лв. за периода от 4.2.2019 г. до 22.4.2019 г., сумата в размер на 253,77 лв. – неустойка за неизпълнение на договорно задължение, сумата в размер на 27 лв. – разходи и такси за извънсъдебно събиране .те вземания, както и законна лихва в размер на 92,84 лв. за периода от 23.4.2019 г. до 27.8.2020 г., ведно със законната лихва за забава върху главницата от депозирание на заявлението по чл. 410 - 4.9.2020 г. до окончателното му изплащане, което вземане е цедирано на ищеца с договор за прехвърляне на парични . от 30.1.2017 г., и за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 42897/2020 г. на Софийски районен съд, I ГО, 120 -ти състав.

В исковата молба се твърди, че ищцовото дружество е подало заявление по чл. 410 ГПК, въз основа на което бира издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 42897/2020 г. Предвид това, че в срока по чл. 414 от ГПК длъжникът подал възражение срещу издадената заповед, за ищеца възникнал правен интерес от завеждането на настоящото производство. Сочи, че вземането произтича от Договор за паричен заем № 3434257 от 25.1.2019 г., сключен между „АД и Д. Р. Д., по силата на който заемотателят се е задължил и е предоставил на заемополучателя паричен заем в размер на 900 лева, като заемотателят се е задължил да върне сумата в общ размер на 945,60 лв. с включена договорна лихва на 12 месечни погасителни вноски с падеж на последната вноска - 22.4.2019 г. Твърди, че ответникът е извършил частично погасяване, като към датата на подаване на исковата молба, дължимата главница е в размер на 846,09 лева.

Изложени са твърдения, че между „АД и „...те“ ООД на 30.1.2017 г. е сключен рамков договор за прехвърляне на вземания, като с Приложение № 1 от 1.11.2019 г. към рамковия договор е прехвърлено и процесното вземане. Поддържа се, че цесионерът е упълномощил ищеца за уведомяването на длъжника по процесната цесия, като представя уведомление за връчване да ответника. Моли съда да уважи иска, като претендира разноски в заповедното и настоящото производство.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът, редовно уведомен чрез упълномощения в заповедното производство процесуален представител, не е подал отговор на исковата молба, не прави доказателствени искания. Депозира бланкетно възражение в заповедното производство.

Софийски районен съд, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 и чл. 235, ал.2 ГПК, намира за установено следното:

Със заявление по чл. 410 от ГПК от 4.9.2020 г., депозирано пред СРС, по което е образувано ч. гр. д. № № 42897/2020 г. на СРС, I ГО, 120-ти състав е поискано издаването на заповед по чл. 410 от ГПК, като същото е частично уважено. С оглед депозирано от длъжника възражение по чл. 414 ГПК, ищецът е предявил установителен иск, което обуславя правния му интерес от водене на настоящото производство. В частта, с която се претендира неустойка за неизпълнение на договорно задължение в размер на 253.77 лв. и за сумата от 27 лв., представляваща разходи и такси за извънсъдебно събиране напросроченото задължение, исковата молба се явява недопустима, тъй като липсва правен интерес за ищеца да установява дължимостта на тази сума, предвид това, че заявлението в тази част е било отхвърлено.

Искът е предявен и за сумите, представляващи неустойка в размер на 253,77 лв. и разходи и такси за извънсъдебно събиране на вземането в размер на 27 лв., за които заявлението е отхвърлено като неоснователно, поради което в тази част исковата претенция е недопустима, тъй като може да се установяват по реда на чл. 422 от ГПК само суми, по които има издадена заповед по чл. 410 ГПК, респективно по чл. 417 от ГПК. Производството в частта, с която се иска установяване дължимостта на сумите за неустойка в размер на 253,77 лв. и разходи и такси за извънсъдебно събиране на вземането в размер на 27 лв., следва да бъде прекратено като недопустимо, а исковата молба в тази част следва да бъде върната.

От представения по делото Договор за паричен заем № 3434257 от 25.1.2019 г., сключен между ответникът и „АД се установява, че се касае за договор, сключен за сумата от 900 лв. Крайният падеж по договора е на 22.04.2019 г. Определен е годишен лихвен процент по заема от 40.00 % и годишен процент на разходите в размер на 49.47 %.

С Рамков договор за прехвърляне на парични . (цесия) от 30.1.2017 г. „АД е прехвърлило на ищцовото дружество „ОД вземания, индивидуализирани в приложен списък, съставляващ Приложение № 1 от 0.11.2019 г., в който списък фигурира и името на ответника с размера на задължението му.

Представено е по делото пълномощно рег. №1943 от 14.2.2017 г. на нотариус Мила Енева с рег. № 140 на НК в полза на ищцовото дружество с правата да уведоми длъжниците за извършеното прехвърляне на вземанията, както и уведомление за извършеното прехвърляне на вземанията.

По делото е изслушано и прието заключението на вещото лице по допуснатата съдебно-счетоводна експертиза, от която се установява, че ответникът е извършил погасяване на процесния заем в размер на 101,90 лева, извършено на 30.04.2019 г. Извършеното погасяване е разпределено от заемателя, както следва: разходи по събирането – 18 лева, неустойка – 23,07 лева, договорни лихви – 6,92 лева, главница – 53,91 лева, като вещото лице посочва, че непогасеният размер по процесното вземане е както следва:

главница – 846,09 лева, договорна лихва – 38,68 лева, неустойка – 253,77, разходи и такси по събиране – 27 лева, законова лихва за просрочена главница – 92,84 лева.

Други допустими и относими доказателства по делото не са представени.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Безспорно се установи по делото, че между праводателя на ищеца и ответника е бил сключен договор за предоставяне на паричен заем, по силата на който ответникът е получил заемната сума в размер на 900 лева. Към датата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК е настъпил падежът на последната погасителна вноска, поради което съдът приема, че вземането е ликвидно и изискуемо към датата на образуване на заповедното производство.

Договорът за цесия, сключен между първоначалния кредитор на ответника и ищцовото дружество е породил действие съгласно чл. 99, ал. 4 от ЗЗД по отношение на ответника с получаване на приложеното към исковата молба уведомление. Касае се за факт, настъпил в хода на процеса, който е от значение за спорното право, с оглед на който следва да бъде съобразен при решаване на делото съгласно чл. 235, ал. 3 от ЗЗД. Налице е и изрично упълномощаване на цесионера от страна на цедента да съобщи на длъжника за извършеното прехвърляне на вземането. Съгласно чл. 9 от ЗЗД, с оглед свободата на договарянето, е допустимо предишният кредитор (цедентът) да упълномощи новия кредитор (цесионера) да извърши съобщаването на длъжника като негов пълномощник. В този случай представителната власт възниква по волята на представлявания – цесионерът, съгласно разпоредбата на чл. 36 от ЗЗД, като обемът ☐ се определя според това, което упълномощителят е изявил съобразно чл. 39 ЗЗД. Упълномощаването на противоречи на целта на разпоредбите на чл. 99, ал. 3 и ал. 4 ЗЗД. Връчването на уведомлението в хода на исковото производство, в това число с исковата молба, има действие спрямо длъжника (решение № 114/07.09.2016 г. по т. д. № 362/2015 г. на ВКС, II т.о.).

Относно претендираната неустойката при неизпълнение на задължение за осигуряване на обезпечение и таксата за извънсъдебно събиране на вземане, то съдът не следва да се произнася, предвид това, че заявлението е било отхвърлено в тези части, поради наличие на нищожност на съответните клаузи от договора, като липсва правен интерес за ищеца да иска установяване на дължимостта на тези суми и следва исковата молба в тази част да бъде върната по реда на чл. 130 от ГПК.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза изготвена от вещото лице, което съдът кредитира като обективно, безпристрастно и компетентно дадено, се установява, че след преустановяване на плащанията по договора за останали непогасени следните : 846,09 лева – главница, 38,68 лева – договорна лихва, законна лихва за забава – 92,84 лева.

Предвид изложеното и с оглед липсата на оспорване и доколкото ответникът не доказва погасяване на задълженото, съдът счита исковата претенция за основателна и доказана до размера на сумите, за които е уважено и заявлението по чл. 410 от ГПК, а именно сумата от 846,09 лева, предваляваща главница, ведно със законната лихва от 4.9.2020 г. до изплащане на вземането, договорна лихва в размер на 38,68 лева за периода от 4.2.2019 г. до 22.4.2019 г., както и законна лихва в размер на **92,84 лв.** за периода от 23.4.2019 г. до 27.8.2020 г.

Основателно е и искането за присъждане на законна лихва, считано от 4.9.2020 г. /датата на депозиране на заявлението/ до окончателното изплащане на вземането.

При този изход на спора ищцовата страна има право на разноси в исковото и в заповедното производство, съразмерно уважената част от исковите. Ищецът е направил разноси в заповедното в общ размер на 75,17 лева, а в исковото в общ размер на 450 лева, а

именно 300 лева – депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, определено по реда на чл. 78, ал. 8 от ГПК. Съдът не е длъжен да съобразява претендираното от ищеца юрисконсултско възнаграждение. Така, съразмерно с уважената част от искове, на ищеца му се следва сумата от 409,63 лева, разноси за двете производства.

Ответникът е направил искане за присъждане на адвокатски хонорар в заповедното производство в размер на 380 лева. С оглед цената на иска, както и наведеното от ищеца възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, съгласно Наредба №1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения адвокатския хонорар следва да се определи на 300 лева, като съразмерно отхвърлената част от заявлението, респективно частта, в която производството е прекратено, на ответника му се следва сумата от 66,94 лева. След извършване на компенсация между разносните дължими от ищеца и ответника един на друг, следва Д.Д. да заплати на ищеца сумата от 342,69 лева.

Предвид обстоятелството, че ищецът не е доплатил дължимата държавна такса по настоящото производство, последният следва да бъде осъден да заплати по сметката на Софийски районен съд сумата в размер на 25,17 лева.

По изложените мотиви, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по гр. д. № 28799/2021 г. по описа на СРС, 120 състав, **в частта**, в която се иска установяване дължимостта на сумата в размер на **253,77 лв.**, представляваща неустойка за неизпълнение на договорно задължение, както и сумата в размер на **27 лв.**, представляващи разходи и такси за извънсъдебно събиране .те, вземания като недопустимо и на основание чл. 130 от ГПК, **КАТО ВРЪЩА** исковата молба в тази част.

ПРИЕМА за установено в отношенията между страните по предявения от „ЕООД, ЕИК ., представляван от ., със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. Панайот Волов №29, ЕТ.3 срещу Д. Р. Д., ЕГН *****“, гр. София, ж.к. Младост 4, № 427, вх. 1, ет. 6, ап. 23, чрез адвокат С.Ф., със съдебен адрес: гр. София, ул. „Ангелов Врѣх“ № 28, ап. 3, положителен установителен иск по чл. 422 ГПК вр. с чл. 415, ал.1, връзка с чл. 240 и чл. 79 ЗЗД и чл. 86 ЗЗД, във връзка с чл. 99 ЗЗД, че ответникът дължи на ищеца сумите както следва: сумата от 846,09 лв. (осемстотин четиридесет и шест лева и девет стотинки), представляваща главница по договор за паричен заем № 3434257 от 25.01.2019 г., ведно със законна лихва от 04.9.2020 г. до изплащане на вземането, договорна лихва в размер на 38,60 лв. (тридесет и осем лева и шестдесет стотинки) за периода от 4.2.2019 г. до 22.4.2019 г., както и законна лихва в размер на 92,84 лв. (деветдесет и два лева и осемдесет и четири стотинки) за периода от 23.4.2019 г. до 27.8.2020 г., ведно със законната лихва за забава върху главницата от депозиране на заявлението по чл. 410 - 4.9.2020 г. до окончателното му изплащане, което вземане е цедирано на ищеца с договор за прехвърляне на парични . от 30.1.2017 г., и за които суми е издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК по ч. гр. д. № 42897/2020 г. на Софийски районен съд, I ГО, 120 -ти състав.

ОСЪЖДА Д. Р. Д., ЕГН *****“, гр. София, ж.к. Младост 4, № 427, вх. 1, ет. 6, ап. 23, чрез адвокат С.Ф., със съдебен адрес: гр. София, ул. „Ангелов Врѣх“ № 28, ап. 3 да заплати на „. НА ПРОСРОЧЕНИ .“ ЕООД, ЕИК ., представляван от ., със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. Панайот Волов №29, ЕТ. 3 на осн. чл. 78, ал. 1 ГПК сумата в размер на 342,69 лв. (триста четиридесет и два лева и шестдесет и девет стотинки), представляваща дължими разноси в заповедното и настоящо производство, на основание

чл. 78, ал. 1 от ГПК, след извършена компенсация.

ОСЪЖДА „“ ЕООД, ЕИК ., представляван от ., със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. Панайот Волов №29, ЕТ. 3 да заплати по сметката на Софийски районен съд сумата в размер на 25,17 лв. (двадесет и пет лева и седемнадесет стотинки) за държавна такса по настоящото производство, на основание чл. 77 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в 2-седмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____